

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 443

van **JAN LAEREMANS**

datum: 22 maart 2022

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Aanwerving personeel Carrefour Strombeek-Bever - Eentalig Franse opschriften

Een van de grote supermarktketens in Vlaanderen, Carrefour, zit amper in met het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand. Zo is het opvallend hoe de Carrefour van Strombeek-Bever (Romeinsesteenweg) eentalig Franstalige opschriften gebruikt voor de producten, maar ook voor de aanwerving van nieuw personeel. Het nieuwe personeel moet blijkbaar geen Nederlands kennen. In bijlage enkele foto's ter illustratie.

De werkgroep Vlaamse Actie in Grimbergen heeft hieromtrent zowel de lokale winkel als de hoofdzetel aangeschreven, maar enige reactie blijft uit. Unia en de federale arbeidsinspectie verklaarden zich onbevoegd, maar de Vlaamse Sociale Inspectie zou nu toch een onderzoek zijn opgestart.

1. Was de minister op de hoogte van de taalwantoestanden bij Carrefour en zo ja, hoe beoordeelt hij ze?
2. Overweegt de minister hiertegen op te treden, samen met zijn collega-minister van Werk, Hilde Crevits?
3. Kan er - samen met de provincie Vlaams-Brabant en vzw 'de Rand' - een campagne worden opgezet naar alle retailhandelszaken om hen nog eens te wijzen op het Nederlandstalig karakter van onze streek?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 443 van 22 maart 2022

van **JAN LAEREMANS**

1. Ik was niet op de hoogte van dit concreet geval, al is het niet de eerste keer dat handelaars anderstalige opschriften gebruiken in de Vlaamse Rand.

Het taalgebruik in België is in beginsel vrij (cfr. Artikel 30 Grondwet). Bij gebreke aan een wetsbepaling ter zake, mag een handelaar in principe vrij kiezen in welke taal hij communiceert en reclame voert. Enkel de dwingend voorgeschreven etikettering, alsook de handleidingen en garantiebewijzen moeten opgesteld zijn in een voor de gemiddelde consument begrijpelijke taal, gelet op het taalgebied waar de goederen of diensten aan de consument worden aangeboden.

Dit volgt uit artikel VI.8 van het Wetboek Economisch Recht, hetgeen als volgt luidt:

“De vermeldingen die het voorwerp zijn van de etikettering en die dwingend voorgeschreven zijn door dit boek, zijn uitvoeringsbesluiten of de uitvoeringsbesluiten van de wet van 9 februari 1960 waarbij aan de Koning de toelating verleend wordt om het gebruik van de benamingen waaronder koopwaren in de handel gebracht worden, te regelen, van de wet van 14 juli 1971 betreffende de handelspraktijken en van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, [door de verordeningen van de Europese Unie die de bepalingen van dit boek of de voornoemde uitvoeringsbesluiten vervangen] alsook de gebruiksaanwijzingen en de garantiebewijzen, zijn minstens gesteld in een voor de gemiddelde consument begrijpelijke taal, gelet op het taalgebied waar de goederen of diensten, onder bezwarende titel of gratis, aan de consument worden aangeboden.

Als de etikettering dwingend is voorgeschreven, is ze goed zichtbaar en leesbaar, opgemaakt in de vorm en met de inhoud bepaald door de toepasselijke reglementering, en duidelijk onderscheiden van de reclame.]”

In dit opzicht dient onder de gemiddelde consument de redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende consument te worden verstaan (cfr. Parl. St., Kamer, 2009-2010, DOC 52-2340/001, p. 44).

Ook het taalgebruik bij vacatures is vrij. Het Grondwettelijk Hof heeft in het arrest 72/95 van 9 november 1995 het artikel 4 § 3 van het Taaldecreet vernietigd. Dit artikel bepaalde dat alle werkaanbiedingen, in welke vorm ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werknemer te werven als een sociale betrekking diende gekwalificeerd te worden en bijgevolg in het Nederlands diende te worden opgesteld.

Het Grondwettelijk Hof motiveerde als volgt:

B.11.2. Een werkaanbieding gaat uit van een bepaalde persoon en richt zich tot een onbepaald aantal personen. Zij reikt niet verder dan het eenzijdig aankondigen van de mogelijkheid om een arbeidsverhouding tot stand te brengen. Er bestaat vooralsnog geen geïndividualiseerde band tussen de auteur van de werkaanbieding en de personen die erop zouden kunnen antwoorden. Werkaanbiedingen kunnen dan ook niet worden ingepast in het begrip «sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel»...

Bijgevolg schendt het decreet van 1 juni 1994, in zoverre het een paragraaf 3 in artikel 4 van het decreet van 19 juli 1973 invoegt, artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet.

2-3. Aangezien het een lokaal voorval betreft, wil ik de werkgroep Vlaamse Actie in eerste instantie adviseren contact op te nemen met het lokale bestuur en eventueel ook vzw 'de Rand'. Indien de gemeente Grimbergen dit wenst kan er dan samen met de vzw 'de Rand' bekeken worden op welke manier een campagne op maat kan worden opgezet vanuit het lokale bestuur. Vzw 'de Rand' kan het gemeentebestuur in contact brengen met medewerkers van andere gemeenten in de Vlaamse Rand die hier actief rond werken. O.a. de gemeente Sint-Pieters-Leeuw heeft de ervaring om via bemiddelingsgesprekken tot goede resultaten te komen zowel inzake het gebruik van het Nederlands in de publieke ruimte als bij het bedrijfsbeleid bij personeelsaanwerving en opleiding (in samenwerking met de provincie, VDAB, Groep Intro e.a.). Ook andere gemeenten in de Vlaamse Rand voeren een actief taalbeleid waarbij het belangrijk is te vertrekken vanuit de lokale realiteit en netwerken terzake (middenstandsraad, dienst lokale economie, Unizo-afdeling, Voka,...).